

Tikėjimo lašiuukai

Džeikobas turėjo problemą: visada būdavo labai mieguistas.

Polijana Matos Večija

(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Brazilijoje.

„Džeikobai, ar žinai atsakymą?“ – paklausė ponja Lelis.

Džeikobas atmerkė akis ir pakėlė galvą nuo suolo. Visi bendraklasiai žiūrėjo į jį. Jo mokytoja taip pat į jį žiūrėjo. Jis jautė, kaip ima kaisti jo skruostai. Jis ir vėl užmigo per pamoką!

„Atsiprašau, ponja Lelis, – pasakė jis. – Gal galite pakartoti klausimą?“

„Žinoma. Tik prašau liautis snausti per pamokas.“ Jis susmuko suole. „Taip, ponja.“

Džeikobas vos prieš kelias savaites pradėjo lankyti naują mokyklą. Jam patiko mokytis ir jo bendraklasiai buvo draugiški. Tačiau jis turėjo problemą: visada būdavo labai mieguistas! Jo naujoji mokykla buvo labai toli, todėl jam tekdavo keltis labai anksti, kad į ją nepavėluotų.

Iš pradžių susikaupti per pamokas buvo lengva. Tačiau darėsi vis sunkiau ir sunkiau. Kartais Džeikobas būdavo toks mieguistas, kad užmigdavo.

Kitą dieną mokyklos direktorė pakvietė Džeikobą su tėvais pasikalbėti. Ji šypsojosi ir pasveikino juos savo kabinete.

„Džiaugiuosi, kad esate čia, – pasakė ji. – Džeikobas geras mokinys. Tačiau jo mokytoja sako, jog jis nesidomi pamokomis. Kartais jis nesutelkia dėmesio, o kartais atrodo labai mieguistas. Ar jam viskas gerai?“

Jo mama linktelėjo. „Džeikobas labai stengėsi, kad galėtų lankyti mokyklą čia, bet ji toli nuo mūsų namų. Kiekvieną dieną jam tenka keltis labai anksti. Todėl jis būna mieguistas per rytines pamokas.“

„Ak, tik tiek? – pasakė direktorė. – Pabandykite kavos lašiuokus! Kiekvieną rytą į jo gėrimą įlašinkite labai stiprios kavos lašiuokų. Tai jam padės pabusti.“

Džeikobas susiraukė. „Bet, ponja, mūsų šeima negeria kavos.“

Direktorė atrodė sutrikusi. „Tau bus sunku mokytis, jeigu miegosi per pamokas. Bent pagalvok apie tai.“

Jiems išėjus iš direktorės kabineto, Džeikobas buvo sumišęs. Jis norėjo geriau mokytis, bet taip pat norėjo laikytis įsakymų.

Tą vakarą jo šeima Raštuose skaitė Išminties žodį.

Kai atėjo Džeikobo eilė skaityti, jis perskaitė: „Ir visi šventieji, kurie prisimena laikytis ir vykdyti šiuos žodžius, [...] ras išmintį ir didžius pažinimo lobius, [...] ir bėgs, ir nepavargs, ir eis, ir nenusilps.“*

Tada jam kilo mintis!

Jis atsistojo. „Vietoje kavos lašiuokų aš vartosiu tikėjimo lašiuokus!“

„Ką turi omenyje?“ – paklausė mama.

Džeikobas nusišypsojo. „Kas rytą prieš pusryčius mes galime pasimelsti ir paprašyti, kad Dangiškasis Tėvas palaimintų mane, kad nebūčiau toks mieguistas. Mūsų maldos bus kaip tikėjimo lašiuukai!“

Mama su tėčiu taip pat nusišypsojo. „Labai geras pasiūlymas!“ – pasakė tėtis.

Kitą rytą jų šeima atsiklaupė ir sukalbėjo maldą,

kad Džeikobas turėtų daugiau energijos ir liktų budrus. Jie tai darė ir kitą dieną. Tada dar vieną dieną. Taip pat kiekvieną vakarą Džeikobas stengėsi eiti miegoti anksčiau. O kiekvieną rytą Džeikobo šeima tikėjo, kad Dangiškasis Tėvas jam padės.

Ilgainiui jų tikėjimo lašiuukai suveikė. Džeikobas gali sutelkti dėmesį visą dieną! Dievas atsakė į jų maldas. Ir Džeikobas žinojo, kad Jis didžiuojasi jo noru laikytis Išminties žodžio.

„Pasiruošęs pamokai, Džeikobai?“ – vieną rytą paklausė ponja Lelis, kai jis įžengė į klasę.

Džeikobas linktelėjo plačiai šypsodamasis. Prieš eidamas į mokyklą, jis priėmė tikėjimo lašiuokus. Jis buvo bet kam pasiruošęs! ●

KAS YRA IŠMINTIES ŽODIS?

Išminties žodis tai Dievo duotas įsakymas, skirtas Jo vaikams laiminti (žr. Doktrinos ir Sandorų 89). Jis nurodo mums, koks maistas tinkamas valgyti ir ko turime vengti. Kai laikomės šio įsakymo, esame laiminami sveikata, stiprybe ir išmintimi!

